

TAULA 3.^a

RAFAEL BATTESTINI i PONS

(Càtedra Medicina Aeronàutica. Barcelona)

Caldria arribar a concretar quin seria l'ambient adequat.

ILDEFONS SARDÀ i AURÉ

(Reus)

La meua intervenció era a causa de la d'un altre congressista. Aquest demanava a la taula que es fes un ordre de prioritats per tal de tenir un criteri, segons vam interpretar, perquè els polítics poguessin fer programes d'inversió.

Mitjançant l'exemple de l'ampliació de la DOW (proposta per a les nostres terres) i valorant els seus avantatges i inconvenients, vaig intentar exposar com els polítics ja tenen un criteri, un ordre de prioritats establert per a decidir en coses que poden afectar el medi ambient o la ecologia. Aquest criteri no cal dir que és l'econòmic. Si una cosa és rendible, econòmicament parlant, ja pot presentar tants inconvenients com es vulgui per al medi ambient, que allò es porta a terme. Quina sort si alguna vegada els polítics canvien el seu ordre de prioritats, i abans de les raons econòmiques en posen d'altres!

JORDI FLOS

(Departament Ecologia. Universitat de Barcelona)

1. El problema és determinar quin és el nivell de risc admissible. Amb models diferents de càlcul de risc s'arriba a resultats diferents.

En darrer terme, la decisió s'ha de fer amb sentit comú (cadascun segons els seus gustos i/o ideologia).

2. Els models són especialment útils en l'aprofundiment del coneixement del funcionament (mecanismes) de la natura (igualment de les causes d'accidents), etcètera.

RICARD MIS i VIZCAÍNO

(Barcelona)

Respecte a la qualificació del risc en la relació organisme/contaminant, en funció d'efecte-concentració, no es compleix la corba sigmoide en "alguns casos", concretament en el cas de les radiacions en la relació radioactivitat/efecte. S'observa que la definició de llindar mínim no es compleix ja que, a concentracions mínimes hi ha una major probabilitat de mutacions fins a anivellar-se d'una forma exponencial.

Aquest fet puntual ens indica la necessitat de mantenir constantment un control de residus industrials. Això seria el que oferiria una autèntica seguretat a la població, amb una major disminució del risc que el que podria oferir —potser— el control de grans desastres (control també necessari).

JOAN COLOMINES i PUIG

(Comissió Sanitat Parlament de Catalunya)

Voldria referir-me cordialment al senyor Ortun sobre la seva afirmació que han estat els països totalitaris els que han fet la seva constitució. No em poso en aquesta discussió en què el senyor Ortun té dret a opinar, sempre que ho faci des d'una taula pública. Espero que el proper Congrés pugui rectificar-ho atès que ara al Parlament farem l'Estatut Interior de Catalunya, que és la nostra Constitució. Sobre si al sostre cultural s'hi arribarà abans que al sostre ecològic és una qüestió opinable. Però el que és cert és que només es pot ser a través d'un diàleg sense renúncies, però que comportin una acceptació compartida.

Sobre les dades d'informació de les quals ha parlat el Dr. Estadella, fonamentalment de crítica militarista, a mi m'hagués agradat d'aportar les de la DDR, a la qual vaig ser convidat pel ministre de defensa alemany. No m'és possible perquè no les vaig poder aconseguir. Encara que per l'afer pel qual hi vaig anar (els drets dels ciutadants per a la llibertat) fossin allixonadores.

Cal una sanitat preventiva, en tots els camps. I encara prèviament cal una informació de dades que ens orienti sobre les problemàtiques que ha generat l'ús del progrés tecnològic el qual, com ha dit el Dr. Margalef al matí, em sembla no solament inevitable sinó indispensable.

No crec que calgui, com ha dit el Dr. Segura, deixar de fer unes coses per a fer-ne unes altres. A Catalunya cal fer-les totes. Potser amb un criteri de prioritats. Espero que la Conselleria de Sanitat estarà d'acord a fer-ho breument, seguint la línia tradicional de continuïtat progressiva d'aquesta Conselleria. Puc assegurar que ara hi ha una gran preocupació pel sanejament ambiental. I el control de les platges ja és un fet. Per exemple.

Seria bo que la mesa elaborés en les conclusions aquest criteri de prioritats per compaginar-lo amb el de la Conselleria. Per acabar, voldria dir que les interdepartamentals a Catalunya estan posades per a coordinar les Conselleries i evitar la dispersió en cada Ministeri, com els fets ens demostren que han produït dispersió.